

روایتی از یک قامت شکسته

بیست سال قبرکنی بدون حتی یک روز بیمه

نسرین هزاره مقدم

نامش «محمد امین خدابخشیان» است. در زندگی او همه چیز با درد و رنج شروع شده و با ریتم تندی پیش رفته است. زندگی اش را در محروم ترین استان کشور یعنی سیستان و بلوچستان می گذراند؛ در شهر زاهدان با همه سختی ها و محرومیت هایش، با شیر آب آید و با بیابان و حاشیه های بی شمارش. محمد امین امروز ۷۰ ساله است؛ رنجور و خمیده. شغل او سال هاست که کندن قبر در «بهشت محمد» زاهدان است. هم قبر می کند و هم میت را تدفین می کند. بیش از بیست و یکی دو سال است که این کار را انجام می دهد. قدیمی های زاهدان که گذر شان به قبرستان یادگوش محلی سیستانی ها و بلوچ ها «سزار» می افتد، حتماً محمد امین را دیده اند، او را می شناسند که هنوز با پشت خمیده میان گور های تازه راه می رود و بیلی در دست دارد، او را که پشت هم بر روان تازه در گذشتگان صلوات می فرستد و از خدا می خواهد همه رفتگان خاک را بیامرزد.

محمد امین سال هاست که «بهشت محمد» را می شناسد؛ و جب به وجب خاک این مزار برای این مرد پشت خموده آشناست، او با دست های خودش، مرده های بسیاری را به تن سرد و پذیرنده خاک سپرده و سال ها بیلی

کهنه محمد امین، خاک بهشت محمد را برای مهمانی تازه کاویده... حالا او از زندگی پر از درد خود ناراضی است، بیست و چند سال خدمت به رفتگان مردم در محروم ترین گوشه جنوب شرقی کشور، هم جسم و هم روح او را فرسوده کرده است. با لهجه مهربان و صبور زاهدانی می گوید: «از درد کمر و آرتروز شانه ها و گردن کمتر ناراحتم و گلاهی دارم تا از بی پولی و بی عاقبتی...» این آشنای مزار زاهدان، بعد از بیش از دو دهه کار کردن، حتی یک قرارداد کاری ساده ندارد و حتی یک روز هم بیمه ندارد. کار در بخش اموات و کندن قبور، بر اساس تمام آیین نامه های موجود، شغلی سخت و زیان آور محسوب می شود و باید کارکنان این بخش، بعد از ۲۰ سال کار سخت، باز نشست شوند اما برای محمد امین که از ابتدا هم طرف قرارداد شهرداری زاهدان نبوده و هیچ گاه قراردادی با هیچ نهاد و ارگانی نداشته، باز نشستی یا مستمری دوران پیری در کار نیست.

می گوید: از همان ابتدا هم قرارداد کار نداشتم. شروع به کار که کردم، مزد روزانه ام را از مرددی می گرفتم، به این ترتیب که هر قبری که حفری می کردم باهر مرده ای که به خاک می سپردم، صاحبان میت به من دستمزد می دادند. اگر روزی دو تا قبر می کندم، دو تا دستمزد از فامیل اموات می گرفتم. بیمه نبودم و

اصلاً نمی دانستم که باید دنبال قرارداد با شهرداری بروم یا تقاضای بیمه کنم. برای خودم در بهشت محمد کار می کردم و کسی هم کاری به کار من نداشت. سال های اول درآمدم بد نبود. وضع مالی مردم نسبت به امروز بهتر بود پولی که به من می دادند، کم نبود. با همان پولی که از مردم می گرفتم، خرج زندگی خودم و چند سرعانه (هشت فرزند) را تأمین می کردم اما حالا، دیگر پیر شده ام و نمی توانم قبر بکنم و مردم هم دیگر پولی ندارند که به من بدهند.

سال ها کار بی عاقبت

محمد امین بهشت محمد، حالا که به پشت سر خود نگاه می کند، جز سال های رفته چیزی نمی بیند، جز عمری که با خاک و ریگ و توفان های تابستانی زاهدان گذشته و جز چهره های که از زور آفتاب و عرق ریختن دیگر برای خودش هم در آینه آشناسنت او عمری راز حمت کشیده و زیر ظل آفتاب زاهدان به مردم خدمت کرده اما حالا که به سن پیری رسیده نه اندوخته ای دارد و نه مستمری ای.

می گوید: دیگری که با من شروع به کار کردند در همین بهشت محمد، حالا باز نشست شده اند. آنها نیروی شهرداری زاهدان بودند و حقوق ماهانه داشتند، حالا هم مستمری باز نشستگی می گیرند اما من هرگز قرارداد و حقوق ماهانه نداشتم. حالا که

بخشی از کار شریف و ارزشمند کفن و دفن اموات را بر عهده دارد، قرارداد و حقوق ماهانه ندارد!

او دو، سه سالی هست که فهمیده با این شیوه کار کردن، هیچ آخر و عاقبتی نخواهد داشت و فهمیده که باید برای شهرداری کار کند. می گوید: این چند سال آخر به همه جامر اجمعه کردم. بارها شهرداری رفتم و حتی به امام جمعه نامه نوشتم اما کسی به من پاسخ درستی نداد. جوابشان این بود «تو که از اول، بیمه و قرارداد نداشتی، کارمند یا کارگر شهرداری نیستی. حالا دیگر نمی توان برایت کاری کرد. نمی شود این همه سال بیمه عقب مانده را برایت واریز کرد تا باز نشست شوی!»

سرخورده از رفت و برگشت های بی حاصل

محمد امین «سرخورده» است؛ سرخورده از همه بی اعتنائی ها، سرخورده از رفت و برگشت های بی حاصل و سرخورده از اینکه این همه سال، کارش رفتن و ماندن و خدمت صادقانه به مردم مرحوم زاهدان، برای کسی ارزشی ندارد. می گوید: تره هم بر ایم خرد نمی کنند!

این مرد تنها و کهنسال بهشت محمد زاهدان، فقط یک خواسته ساده دارد؛ خواسته ای که حق همه شهروندان ایران است: «من را باز نشست کنند. همه می دانند که من بیش از ۲۰ سال است در قبرستان زاهدان کار می کنم. کار کردن من در این گورستان بر کسی پوشیده نبود. حالا لااقل از بودجه های شهرداری حق بیمه سالیان من را بپردازند تا بتوانم سر پیری باز نشست شوم. به خدا دیگر درد کمر و مفاصل اجازه نمی دهد قبر بکنم. تازه اگر هم بتوانم با هزار زحمت دست به بیل برم و قبری بکنم، از مراجعان به بهشت محمد، بابت پول

کار در بخش اموات و کندن نامه های موجود، شغلی سخت و زیان آور محسوب می شود و باید کارکنان این بخش، بعد از ۲۰ سال کار سخت، باز نشست شوند

به سن ۷۰ سالگی رسیده ام، هیچ چیز دستم نیست. دیگر نمی توانم قبر بکنم، فقط دفن می کنم و روزهایی هست که ۱۰ هزار تومان هم درآمد ندارم. از آینده می ترسم.

در بهشت محمد زاهدان، فقط محمد امین و یک نفر دیگر هستند که از ابتدا طرف قرارداد شهرداری نبوده اند و برای خودشان کار می کرده اند. باقی همگی پرسنل شهرداری زاهدان بوده اند و از یک سری مزایای شغلی و باز نشستگی برخوردارند. او در سال های اول نمی دانسته که باید رابطه استخدای با شهرداری داشته باشد و بیمه باشد و گرنه وقتی پیری و شکستگی هجوم آورد، منبع درآمدی نخواهد داشت. اوایل اصلاً اینها را نمی دانسته و مسئولان شهرداری زاهدان نیز هرگز از یکی مثل محمد امین نپرسیده اند که در بهشت محمد چه می کند و چرا با وجود اینکه

بارها شهرداری رفتم و حتی به امام جمعه نامه نوشتم اما کسی به من پاسخ درستی نداد. جوابشان این بود که تو از اول، بیمه و قرارداد نداشتی و کارمند یا کارگر شهرداری نیستی. حالا دیگر نمی توان برایت کاری کرد

قبر و پول شست و شو، شهرداری پول می گیرد و کسی به من پولی نمی پردازد. پیر مرد یک سوال ساده مطرح می کند: «من پیر مردی که سال ها در گورستان بی آب و علف زاهدان برای مردم قبر کنده ام و خدمت کرده ام، نباید مزایای باز نشستگی داشته باشم؟»

محمد امین «حق» دارد؛ حقی که تمام شهروندان دارند؛ حق داشتن شغل شایسته و بیمه و باز نشستگی که قانون اساسی به صراحت بر آن تأکید دارد. اصل ۲۹ قانون اساسی می گوید: «بر خوراری از تأمین اجتماعی از نظر باز نشستگی، بیکاری، پیری، از کار افتادگی، بی سرپرستی، در راه ماندگی، حوادث و سوانح و نیاز به خدمات بهداشتی و درمانی و مراقبت های پزشکی به صورت بیمه و غیره حقی است همگانی. دولت مکلف است طبق قوانین از محل درآمدهای عمومی و درآمدهای حاصل از مشارکت مردم، خدمات و حمایت های مالی فوق را برای یک یک افراد کشور تأمین کند».

از این «حق همگانی» نباید محمد امین فر توت و خسته، نصیب برسد؛ آیا از محل درآمدهای عمومی کشور نمی شود به داد مردی رسید که بعد از سال ها کار سخت و جانکاه، دستش به جایی بند نیست؟

اخبار کارگری

محبوب: کارگاه های کوچک کانون کرونا شده اند

دیبر کل خانه کارگر گفت: بررسی ها و بازدیدهای ما نشان می دهد وضعیت کارگاه ها به ویژه کارگاه های کوچک از نظر رعایت پروتکل های بهداشتی مرتبط با پیشگیری از کرونا بسیار وخیم است.

علیرضا محبوب در جلسه کارگروه وضعیت بهداشت حرفه ای کار عنوان کرد: بهداشت کار موضوع بسیار مهمی است که به ویژه اکنون و با توجه به شیوع بیماری کرونا بر اهمیت آن افزوده شده است.

وی ادامه داد: بر اساس قانون دو وزارتخانه بهداشت و کار در زمینه مسائل بهداشتی و ایمنی کار وظایف را بر عهده دارند و وظایف وزارت بهداشت بسیار مهم است و با توجه به مقوله پیشگیری، این وزارتخانه باید فعالیت بیشتری در این زمینه داشته باشد. باید هشدار داد که بسیاری از کارگاه های کوچک و زیرزمینی به کانون کرونا تبدیل شده اند و لازم است در این زمینه اقداماتی موثر و عاجل صورت گیرد.

شوکت: ۵۰ درصد کارگران ساختمانی بیکارند

رئیس انجمن صنفی کارگران ساختمانی با بیان اینکه حداقل ۵۰ درصد کارگران این بخش بیکار هستند، گفت: هیچ بخشی درباره پرداخت بیمه بیکاری دوران کرونا به کارگران ساختمانی مطرح نشده است.

شوکت در گفت و گو با خبرگزاری مهر اظهار داشت: تاکنون کوچک ترین حمایتی از سوی دولت به کارگران ساختمانی نشده و همچنان روال قبل برقرار بوده و بدتر هم شده است. حتی بروز مسائلی همچون گرانی های اخیر و وضعیت قرمز کرونا در برخی از استان ها باعث نشده که از کارگران ساختمانی حمایتی صورت بگیرد.

رئیس انجمن صنفی کارگران ساختمانی افزود: متأسفانه در قانون، صندوقی برای بیمه بیکاری کارگران ساختمانی دیده نشده است. در شرایط اضطراری انتظار می رفت دولت برای این موضوع فکری کند، اما اقدامی انجام نشد. البته فقط کارگران ساختمانی نیستند. اقشاری همچون قالیبافان و خادمین مساجد... هم هستند که اطلاعاتشان در اختیار دولت و وزارت کار قرار دارد اما کوچک ترین مبلغی به این افراد پرداخت نشده است.

وی گفت: دولت می تواند مبلغ کوچکی از صندوق توسعه ملی برای این کار اختصاص دهد که رقم زیادی خواهد شد. از آن مبلغ ۵۰ هزار میلیارد تومانی که برای صندوق بیمه بیکاری اختصاص داده شد، دولت می توانست یک پنجم را به کارگران بیکار شده ای که فاقد صندوق بیمه بیکاری هستند، همچون کارگران ساختمانی اختصاص دهد. بر این افراد هم جزو جامعه کارگری هستند.

شوکت ادامه داد: در عمده استان های کشور، فصل بهار و تابستان لوچ کارهای ساختمانی است اما در حال حاضر حداقل ۵۰ درصد کارگران ساختمانی بیکار هستند.

پرداخت ۴۰ هزار میلیارد ریال وام کرونا به کسب و کارها

معاون توسعه کار آفرینی و اشتغال وزارت تعاون گفت: پرداخت تسهیلات به مشاغل آسیب دیده از کرونا در هفته های اخیر آغاز شده و تاکنون ۴۰ هزار میلیارد ریال پرداخت شده است.

عیسی منصوری در گفت و گو با ایرنا اظهار داشت: تاکنون حدود ۹۰۰ هزار نفر در سامانه ثبت نام کردند و در حال حاضر نیز حدود ۷۶ هزار پرونده در شعب بانک ها وجود دارد.

وی افزود: متقاضیان دریافت تسهیلات، کارفرما یا خویش فرما هستند و هر کدام از پرونده هایی که به شعب بانک ها ارسال شده تعداد زیادی اشتغال را در بر می گیرد. ظرف چند روز اخیر ۱۴۳ هزار پرونده از طریق سامانه کارا به بانک ها ارسال و ۶۵۸ پرونده نیز تصویب شده و آماده انتقال به مرحله بعد است.

معاون توسعه کار آفرینی وزارت تعاون گفت: با توجه به اینکه پرداخت تسهیلات اخیراً شروع شده و به تدریج رو به افزایش است پیش بینی می کنیم ۳۸۰ هزار پرونده در آینده نزدیک به مرحله پرداخت برسد که حدود یک میلیون اشتغال را تحت پوشش قرار می دهد.

محمد شریعتمداری: کار و رفاه اجتماعی گفت: واگذاری بنگاه های اقتصادی هدف مادر آینده است. برای تحقق این هدف، تاکنون ۱۰ درصد از سهام شرکت سرمایه گذاری تأمین اجتماعی عرضه شده است.

به گزارش روابط عمومی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی،

ادامه اعتراضات کارگران هفت تپه به تاخیر در وصول مطالبات

اسدیگی: یک ماه حقوق معوقه به زودی پرداخت می شود

اعتراضات کارگران کشت و صنعت هفت تپه به بلاتکلیفی در دریافت مطالبات معوقه همچنان ادامه دارد. دیروز این کارگران معترض ساعت ۹ صبح مقابل فرمانداری شوش تجمع کردند و سپس به سمت میدان مرکزی شوش و فلکه هفتم تیر حرکت کردند. همزمان برخی کارگران نیز به صورت نمادین با پهن کردن سفره خالی مقابل ساختمان فرمانداری شوش، درخواست وصول مطالبات خود را داشتند. کارگران معترض هفت تپه که مدعی اند در سه ماه گذشته دستمزد ننگر فرمندان، اظهار داشتند: کار فرماونه

مسئولان، حامی ما نیستند. نه تنها حق و حقوق ما را نمی دهند بلکه صدای ما را هم نمی شنوند. در همین زمینه، مدیر عامل مجتمع نیشکر هفت تپه از تأمین منابع مالی برای پرداخت یک ماه از معوقات مزدی کارگران هفت تپه در روزهای آینده خبر داد و گفت: اولویت اصلی این مجموعه در حال حاضر پرداخت حقوق کارگران است. امید اسدیگی در گفت و گو با ایلنا با اشاره به اینکه در مجتمع نیشکر هفت تپه حدود ۷ هزار کارگر به صورت مستقیم شاغل هستند که با کارگران فصلی به حدود ۱۰ هزار نفر می رسند، گفت:

بنگاه های اقتصادی زیرمجموعه وزارت کار واگذار می شوند

هدف، تاکنون ۱۰ درصد از سهام شرکت سرمایه گذاری تأمین اجتماعی عرضه شده است. شریعتمداری افزود: علاوه بر تحریم های ناعادلانه موجود، ویروس کرونا نیز به مشکلات اضافه شد که لزوم توجه بیشتر به مسائل اقتصادی را دوچندان می کند.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی افزود: تأثیر کاهش تقاضا بر زنجیره عرضه و ایجاد بی ثباتی در فضای اقتصاد جهانی و در نهایت تأثیر آن بر مصرف کنندگان و سرمایه گذاران بعد از شیوع ویروس منحوس کرونا، مسأله ای غیر قابل انکار است. وی با اشاره به آمارهای بانک جهانی، صندوق بین المللی

منابع مالی، فضا سازی هایی که هم اکنون برای مجموعه هفت تپه ایجاد شده دلیل دیگری است که مادر شرایط عادی قرار نمی گیریم. اسدیگی با ابراز نارضایتی از برخورد هایی که با مجموعه مدیریت هفت تپه شده، گفت: درست نیست با یک تولید کننده و صنعتگر همانند یک دلال خیابانی برخورد شود. مدیر عامل مجتمع نیشکر هفت تپه تصریح کرد: در حال حاضر ۱۱ تا ۱۰ هزار نفر از این مجموعه ارتقا می کنند اما متأسفانه شاهد هستیم به جای حمایت از مجموعه، به ما کم لطفی شده و بر ایمان پرونده سازی می شود. وی با اشاره به اینکه ما مالی از تسهیلات دولتی استفاده نکرده ایم، افزود: با وضعیت فعلی تمام تلاش ما پرداخت حقوق کارگران است. در

ماهیانه حدود ۲۴ میلیارد تومان منابع مالی برای پرداخت حقوق کارگران هزینه می شود و این رقم با توجه به وضعیت اقتصادی کشور، رقم بسیار بزرگی است. مدیر عامل مجتمع نیشکر هفت تپه درباره مطالبات معوقه کارگران هفت تپه گفت: کارگران این مجموعه مدعی اند سه ماه حقوق ننگر فرمندان و امدار واقع یک ماه حقوق آنها به تاخیر افتاده و این تاخیر تازه وارد دومین ماه خود شده است. وی با بیان اینکه هدف مدیریت مجموعه پرداخت حقوق است اما حساب های مالی شرکت مسدود شده، افزود: جدا از بحث تأمین